

Nr 84.

Av herrar **Berg** och **Osterman**, *angående utredning beträffande möjligheterna till ersättning åt person, som lidit skada eller förlust genom åtgärd av vid sinnessjukhus eller annan anstalt intagen.*

Vid de rymningar som gång efter annan äga rum från sinnessjukhus och andra vårdanstalter och vilka icke helt kunna undgås, om vården skall givas en human prägel, inträffar ofta, att enskild egendom tillgripes eller utsättes för åverkan av rymlingarna, och någon gång även, att personer lida skada genom våld från de avviknas sida. Samma är förhållandet beträffande den stora gruppen från dylika anstalter försöksutskrivna. Någon ersättningsskyldighet torde ej i dylika fall kunna åläggas anstaltsledning, utskrivande myndighet eller enskild befattningshavare, därest icke visats, att grov försummelse eller överträdelse av gällande instruktioner förelegat. Å andra sidan förefinnes här ett betydande intresse av att enskild person hålles skadeslös för honom oförskyllt åsamkad förlust eller lidande, som tillfogats honom under omständigheter, som ovan nämnts. I den sinnessjukhusdirektion, där undertecknade äro ledamöter, ha då och då förekommit framställningar om ersättning för sådan förlust.

I en interpellationsdebatt vid höstriksdagen 1946 berördes också denna fråga i ett par inlägg. Det må nämnas, att det statsråd, som besvarade interpellationen, hade en välvillig inställning till tanken på att skaffa kompensation åt personer, som lidit skada eller förlust genom åtgärd av rymlingar från bl. a. sinnessjukhus.

Med stöd av vad ovan anförts få undertecknade därför anhålla,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t hemställa om utredning beträffande möjligheterna att lämna ersättning till person, som lidit skada eller förlust genom åtgärd av vid sinnessjukhus eller annan anstalt intagen.

Stockholm den 17 januari 1947.

Ernst Berg.

Einar Osterman.
